

ЮЖНА АЗИЯ

В качеството си на най-големия и многолюден континент в света Азия е от голямо геостратегическо значение за ЕС, който изгражда по-тесни връзки с държавите от Южна Азия като силен икономически фактор и основен донор на помощ и развитие. ЕС работи за насърчаване на изграждането на институции, на демокрацията, доброто управление и правата на човека, като същевременно има опасения във връзка със сигурността в региона, по-специално конфликта в Кашмир и Афганистан. Европейският парламент следи положението в Южна Азия и е подкрепял помощта от ЕС за справяне с кризата, предизвикана от COVID-19, и нейното въздействие в региона чрез целенасочена подкрепа за най-уязвимите групи от населението.

Този информационен фиш описва региона на Южна Азия. Виж още информационните фишове относно Източна Азия ([5.6.8](#)) и Югоизточна Азия ([5.6.9](#)).

ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

- дял V (Външна дейност на ЕС) от Договора за Европейския съюз (ДЕС);
- членове 206—207 (търговия) и 216—219 (международни споразумения) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС);
- споразумения за партньорство и сътрудничество (СПС) (двустранни отношения).

АСОЦИАЦИЯ ЗА РЕГИОНАЛНО СЪТРУДНИЧЕСТВО В ЮЖНА АЗИЯ (SAARC)

ЕС насърчава регионалната интеграция и подкрепя Асоциацията за регионално сътрудничество в Южна Азия (SAARC). Държавите — членки на SAARC, са Афганистан, Бангладеш, Бутан, Индия, Малдивските острови, Непал, Пакистан и Шри Ланка. ЕС, Китай, Иран, Япония, Южна Корея, Мавриций, Мианмар и САЩ имат статут на наблюдатели в SAARC.

Сътрудничеството за развитие между ЕС и държавите от Южна Азия обхваща финансова и техническа помощ, както и икономическо сътрудничество. Приоритетите включват регионална стабилност, намаляване на бедността, права на човека, устойчиво развитие, добро управление и трудови права. Сътрудничеството между ЕС и SAARC има за цел да насърчава хармонизацията

на стандартите и улесняването на търговията и да повишава осведомеността относно ползите от регионалното сътрудничество.

ИНДИЯ

Стратегическото партньорство между ЕС и Индия има за цел насърчаване на търговията и икономическото сътрудничество. Всеки партньор разполага с региони, които се различават значително от гледна точка на икономическата мощ, език и култура, много голям пазар и геостратегическо положение, което създава опасения, свързани с политиката на сигурност.

Съветът на ЕС прие [заклучения на 10 декември 2018 г.](#), с които се цели постигане на по-задълбочен и по-широк ангажимент по отношение на Индия чрез насърчаване на мира и сигурността през следващите години.

Индия провежда политически и икономически реформи, насочени към модернизирване на администрацията, добро управление, борба срещу корупцията с програми за демонетизация и прозрачност, решаване на социалните проблеми, развиване на икономиката с инициативите „Произвеждайте в Индия“ и „Инвестирайте в Индия“, както и към налагане на общонационален данък върху стоки и услуги.

На фона на COVID-19 на 15 юли 2020 г. беше проведена виртуално 15-ата среща на върха ЕС—Индия, като двете страни се споразумяха да насърчават сътрудничеството в световен мащаб за смекчаване на социално-икономическите последици от световната пандемия. Беше приета пътната карта за стратегическо партньорство между ЕС и Индия до 2025 г., като тя ще направлява взаимното сътрудничество през следващите пет години с изчерпателен каталог на областите на сътрудничество, насочени към по-нататъшно укрепване на партньорството въз основа на споделените ценности на демокрацията, свободата и върховенство на закона. Двете страни също потвърдиха решимостта си да насърчават основана на правила многостранна система. Други области на сътрудничество включват устойчивата модернизация, свързаността, изменението на климата, цифровизацията, защитата на личните данни, неразпространението на ядрени оръжия и борбата с тероризма. Лидерите приветстваха подписването на Споразумението между Евратом и Индия за сътрудничество в областта на научните изследвания и развитието в областта на използването на ядрената енергия за мирни цели. Те приеха и съвместна декларация относно ефективното използване на ресурсите и кръговата икономика и приветстваха предстоящото подновяване на споразумението между ЕС и Индия в областта на науката и технологиите за още пет години. Освен това те се споразумяха да се срещнат отново на 16-ата среща на върха между Индия и ЕС през 2021 г.

Индия е ядрена сила, както и нейните съседи Пакистан и Китай, и трябва да се справя с проблеми, свързани със сигурността, тероризма и въоръжените сблъсъци по границата, по-специално с Пакистан в автономния щат Джаму и Кашмир, и в по-малка степен с Китай.

Самоубийствено бомбено нападение на 14 февруари 2019 г. доведе до смъртта на над 40 индийски войници в Кашмир. Базираната в Пакистан терористична

група Джайш-е-Мухамад (JeM), която се намира в Пакистан, пое отговорност, а въздушните удари, предприети от Индия в отговор на нападението, доведоха до най-голямата военна конфронтация между Индия и Пакистан от десетилетия насам, белязани от военно напрежение и конфликти.

През август 2019 г. индийското правителство отмени специалния статут на Джаму и Кашмир. Това решение доведе до придружени от насилие протести и застраши политическата стабилност в региона. Над 900 милиона души имаха право да гласуват на съставени от седем етапа общи избори в Индия, проведени в периода между 11 април и 19 май 2019 г. Националистическата партия „Бхаратия Джаната“ (BJP), ръководена от Нарендра Мори, спечели 303 от 545-те места в Парламента на Индия (Лок Сабха) с най-висок резултат в своята история, като разгроми ръководената от Рахул Ганди партия „Индийски национален конгрес“ (INC) и нейните съюзници. Кастовата система в Индия е една от най-старите форми на социална класова организация, която поражда опасения относно продължаващата дискриминация въз основа на кастова принадлежност. Индия също така е етническа и езикова мозайка, с напрегната обстановка в някои щати и съобщения за нарушения на правата на човека и на правата на жените и децата.

ЕС е най-големият търговски партньор на Индия с търговия със стоки на стойност 80 милиарда евро през 2019 г., с излишък от около 2 милиарда евро в полза на Индия. ЕС е и един от най-важните източници на инвестиции в Индия. През 2018 г. преките чуждестранни инвестиции (ПЧИ) на ЕС в Индия възлязоха на 68 милиарда евро.

Индия в момента се ползва от едностранни преференциални тарифи съгласно Общата схема от преференции на ЕС (ОСП), която свързва едностранни търговски преференции със зачитането на правата на човека и трудовите права. До декември 2019 г. законопроектът за изменение на Закона за гражданството беше приет и в двете камари на парламента. Законопроектът намалява от 11 години на 6 години периода, след който незаконните мигранти от определени религиозни групи (хиндуисти, сикхи, будисти, Джейн, Парси и християни) от Пакистан, Бангладеш и Афганистан имат право да придобият индийско гражданство. Критиците заявиха, че законопроектът дискриминира мюсюлманите и накърнява светските принципи на конституцията. Законопроектът доведе до масови протести в Индия и предизвика загриженост в ЕС. Той беше оспорен и пред Върховния съд на Индия.

ПАКИСТАН

Отношенията между ЕС и Пакистан датират от 1962 г. и понастоящем се основават на Споразумението за сътрудничество от 2004 г. ЕС, в качеството си на основен донор на помощ за развитие и помощ, подкрепя насърчаването на демокрацията и изграждането на институции в Пакистан. ЕС има сериозни опасения относно положението с правата на човека, закона за богохулството и специалните военни съдилища в Пакистан.

Пакистанската политика е в непрестанно нестабилно състояние след разкритията за корупция от страна на бившия премиер Науаз Шариф в случая „Досиетата от Панама“ през 2016 г. Шариф беше принуден да подаде оставка през юли 2017 г. и беше осъден на 10 години затвор през юли 2018 г. Армията все още участва във вътрешната и външната политика с широк мандат по въпроси на сигурността и борбата с тероризма, като сектантското напрежение, тероризмът и несигурността нарастват ежедневно.

Изборите за Народното събрание и за провинциални парламент през юли 2018 г. бяха проведени в обстановка на политическото напрежение между тогавашната управляваща „Пакистанска мюсюлманска лига — Група на Науаз Шариф“ (PML-N) и опозиционните сили, водени от партията „Пакистан Техреек-е-Инсаф“ (PTI), която спечели изборите. Шариф оспори изборите с твърдението, че е имало манипулации и купуване на гласове в полза на настоящия министър-председател Имран Хан. ЕС разгърна мисия за наблюдение на изборите, ръководена от главния наблюдател Михаел Галер (ЕНП, Германия), с 10 наблюдатели от Европейския парламент.

На 17 октомври 2020 г. Науаз Шариф произнесе слово на първия обществен митинг на Пакистанското демократично движение (PDM), новосформиран опозиционен съюз, с видео връзка от Лондон. Той обвини генерал Баджуа в манипулиране на изборите, сваляне на правителството, задушаване на медиите, оказване на натиск върху съдебната система и преследване на политици от опозицията.

Пакистан е основен бенефициент на едностранните търговски преференции на ЕС по линия на ОСП+, която беше възстановена през 2014 г. Като част от процеса комисията по международна търговия (INTA) на Парламента следи за спазването на изискванията на ОСП+. ЕС е вторият по обем търговски партньор на Пакистан (след Китай), като размерът на двустранната търговия е достигнал обща стойност от 12,6 милиарда евро през 2018 г., като ЕС приема над 35 % от целия износ на Пакистан. Пакистан се радва на търговски излишък с ЕС в размер на 1,2 милиарда евро. През 2019 г. пакистанският износ за ЕС възлиза на 7,5 милиарда евро.

ЕС е голям донор на помощ за развитие и хуманитарна помощ за Пакистан. Финансирането по линия на Инструмента за сътрудничество за развитие за периода 2014-2020 г. възлиза на 653 милиона евро.

След приключването на петгодишния стратегически план през 2017 г. през юни 2019 г. беше подписан стратегическият план на ангажиментите между ЕС и Пакистан (SEP). Този нов план има за цел да засили сътрудничеството в областта на мира и сигурността, демокрацията, върховенството на закона, правата на човека, миграцията, мобилността, търговията и инвестициите, както и устойчивото развитие, наред с други сфери на дейност. През август 2019 г. ЕС разшири подкрепата си за Пакистан с програма на стойност 4 милиона евро за борба с тероризма. На 6 октомври 2020 г. чрез видеоконферентна връзка се проведе шестият кръг на политическия диалог между ЕС и Пакистан. Двете страни направиха преглед на напредъка след подписването на SEP и изразиха постоянния си ангажимент за неговото изпълнение. От своя страна

ЕС подчерта необходимостта от борба с тероризма и от предприемане на решителни действия срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, като същевременно отбелязва напредъка на Пакистан в изпълнението на плана за действие, разработен съвместно със Специалната група за финансови действия.

АФГАНИСТАН

На 18 февруари 2017 г. беше подписано Споразумението за сътрудничество за партньорство и развитие между ЕС и Афганистан (CAPD), което беше одобрено от Европейския парламент на 13 март 2019 г. На 26 август 2018 г. ЕС и неговите държави членки одобриха пътната карта на ЕС за ангажираност на ЕС с гражданското общество в Афганистан за периода 2018—2020 г.

Отношенията с ЕС са адаптирани към военното и следвоенното положение. Благодарение на значителния принос на Европейския парламент понастоящем Афганистан участва частично и навлиза постепенно в стратегията на ЕС за Централна Азия.

Талибаните поставят сериозни предизвикателства пред сигурността. Съществува опасност Афганистан да се превърне в „нефункционираща държава“. Поширокото регионално сътрудничество би било важен стимул за националната и регионална стабилност. ЕС, със силната подкрепа от Европейския парламент, се стреми към мирен процес, ръководен и контролиран от Афганистан.

Афганистан е най-големият получател в Азия на финансиране от ЕС за развитие. ЕС отпусна 1,4 милиарда евро на Афганистан за периода 2014-2020 г. Около 20 % от средствата за запазени за поощрителни плащания, свързани с реформи. Международната общност се ангажира да предостави 13,6 млрд. евро в подкрепа на мира, сигурността и икономическото развитие в Афганистан за периода 2017-2020 г. Афганистан се ползва от най-благоприятния режим за търговия на ЕС, инициативата „Всичко освен оръжия“ (ВОО).

Финансираният от ЕС проект за управление на границите в Северен Афганистан беше приключен на 7 септември 2019 г. ЕС вече допринесе за разработването на седем гранични контролно-пропускателни пункта (ГКПП) в Афганистан. През юни 2019 г. стартира Механизмът за подкрепа на мира в Афганистан, който се финансира и от ЕС. Последните президентски избори се проведоха на 28 септември 2019 г. Независимата избирателна комисия (ИЕС) обяви, че действащият президент Ашраф Гани е спечелил най-много гласове (50,64 %), като е победил Абдула Абдула (39,52 %).

След изборите процесът на сформирание на правителство беше белязан от продължил месеци изборен спор между лагерите на Гани и Абдула. След международен натиск двете страни в крайна сметка сформираха приобщаващо правителство и на 17 май 2020 г. постигнаха договореност за споделяне на правомощия за назначаването на министри, членове на кабинета и регионални управители.

На 29 февруари 2020 г. в Доха, след повече от 18 години конфликт, САЩ и талибаните подписаха Съвместната декларация за мир между Афганистан и САЩ, в която се призовава за преки преговори между талибаните,

афганистанското правителство и други групи. САЩ и техните партньори поеха ангажимент за постепенно изтегляне на своите войски и за освобождаване на затворниците.

На 29 май 2020 г. Съветът прие заключения, в които отново се потвърждава политическият ангажимент на ЕС за подкрепа на народа на Афганистан по пътя му към мир, стабилност, демокрация, благоденствие и самостоятелност. Вътрешноафганистанските преговори, насочени към създаване на условия за всеобхватно прекратяване на огъня и политическо решение, започнаха в Доха на 12 септември 2020 г. Обаче COVID-19 донесе големи беди на Афганистан и има потенциала да осуети усилията за развитие и мир.

Европейският парламент приветства започването на преки мирни преговори между правителството на Афганистан и талибаните като предварително условие за слагане на край на четири десетилетия на смърт и разруха и за осигуряване на стабилност, сигурност и мир в Афганистан. Парламентът настоява за необходимостта от приобщаващи преговори, водени от Афганистан, които включват всички политически фракции и гражданското общество и подкрепят зачитането на правата на човека. Като сметна, че вътрешната стабилност е от първостепенно значение, Парламентът осъди избухването на насилие през есента на 2020 г. В съобщение за медиите от 30 септември 2020 г. той призова всички заинтересовани страни в Афганистан да задействат постоянно и незабавно прекратяване на огъня. Парламентът е готов да улеснява и подпомага мирния процес, за да защитава демокрацията, правата на човека и върховенството на закона.

БАНГЛАДЕШ

Отношенията между ЕС и Бангладеш датират от 1973 г. Споразумението за сътрудничество от 2001 г. обхваща икономическото развитие, правата на човека, доброто управление и околната среда. На 19 юли 2018 г. бяха проведени третите дипломатически консултации между ЕС и Бангладеш, които обхващат широк кръг от политически въпроси и промени. Като една от най-слабо развитите държави (НСРД), Бангладеш се ползва от режима „ВОО“, който е най-благоприятният търговски режим, който съществува по линия на общата система за преференции на ЕС. ЕС е поел ангажимент в размер до 690 млн. евро в рамките на многогодишната индикативна програма за периода 2014-2020 г. Той подчерта необходимостта от реформи на политиките на Бангладеш с цел подобряване на бизнес средата и привличане на повече търговия и инвестиции.

През юли 2019 г. ЕС стартира две програми в Бангладеш, насочени към управлението на публичните финанси и към националните реформи в областта на социалната сигурност.

Бангладеш е парламентарна демокрация, при която властта се поема от една от двете политически партии, лигата „Авами“ и Бангладешката националистическа партия (БНП). Лигата „Авами“ надделя по време на изборите през декември 2018 г. Г-жа Халеда Зиа, бивш ръководител на БНП, беше осъдена на лишаване от свобода за срок от пет години през февруари 2018 г. и беше временно освободена

през март 2020 г., за да бъде подложена на медицинско лечение. Благодарение на динамичния частен сектор и евтината работна ръка икономическият растеж на Бангладеш достигна 7,3 % през 2018 г. и 8,2 % през 2019 г. Бангладеш е сред малкото държави, които са постигнали Целите на хилядолетието за развитие. При все това, трудовите права и условията на труд продължават да бъдат сериозен проблем, особено в промишлените райони на Дака, в които се произвеждат текстилни изделия. Епидемията от COVID-19 оказва значително въздействие върху икономическата и политическата стабилност, не на последно място за работниците в основната експортна промишленост — сектора за производство на облекла, който възобнови работата си в края на април 2020 г. с цел спазване на крайните срокове за производство от модните марки.

На заседанието на Съвета за сигурност на ООН на 28 февруари 2019 г. Бангладеш обяви, че ще затвори границата си за бежанците от общността рохингия от Мианмар. От август 2017 г. насам над 800 000 бежанци от общността рохингия са намерили убежище в Бангладеш от преследванията в Мианмар. Поради пренаселеността на бежански лагери Бангладеш планира преместването на хиляди бежанци от общността рохингия. През май 2020 г. властите на Бангладеш отведоха над 300 бежанци от общността рохингия в Басан Чар, отдалечен остров в Бенгалския залив. ООН все още не е извършила оценка на възможността за обитаване на острова.

ЕС следи отблизо кризата с бежанците от общността рохингия, като отпусна повече от половината от сумата от 280 милиона евро, набрани след конференцията на ООН за поемане на ангажменти през октомври 2017 г. Първоначално ЕС отпусна над 150 млн. евро хуманитарна помощ, която беше последвана от 41 милиона евро през 2018 г., 35 милиона евро през 2019 г. и 31 милиона евро през 2020 г., главно за подкрепа на бежанците от общността рохингия в Кокс Базар.

ШРИ ЛАНКА

Отношенията между ЕС и Шри Ланка датират от Споразумението за сътрудничество от 1975 г., актуализирано и подобро през 1995 г. със Споразумение за сътрудничество за партньорство и развитие от трето поколение. През май 2017 г. ЕС предостави на Шри Ланка достъп до своите пазари по линия на ОСП + като стимул за политически реформи и спазване на международните конвенции за правата на човека, трудовите права, опазването на околната среда и доброто управление. Европейският парламент следи отблизо напредъка на Шри Ланка в ефективното изпълнение на критериите на ОСП +, що се отнася до националното помирение, доброто управление, отчетността и правата на човека, включително правата на малцинствата.

На 30 август 2019 г. в Коломбо се проведе среща на съвместната комисия ЕС–Шри Ланка по въпросите на управлението, върховенството на закона и правата на човека. Шри Ланка се ангажира да прилага международните конвенции и да спазва ОСП +. При дискусиите беше поставен акцент върху напредъка по отношение на правата на човека и основните свободи, правата на жените и

правата на децата, правата на малцинствата и премахването на изтезанията и смъртното наказание.

Помощта на ЕС за Шри Ланка през последното десетилетие възлиза на 760 млн. евро. ЕС е вторият по обем търговски партньор на Шри Ланка (след Индия), като размерът на двустранната търговия е достигнал обща стойност от 4,5 милиарда евро през 2018 г., като търговският баланс е в полза на Шри Ланка с излишък в размер на 1,3 милиарда евро.

В Шри Ланка между 1983 г. и 2009 г. бушуваше гражданска война между доминираното от представители на синхалското население правителство и организацията „Тигри за освобождение на Тамил Илам“ (LTTE). Насърчен от победа на армията, тогавашният президент, Махинда Раяпакса, насрочи предсрочни президентски избори през януари 2015 г., но беше победен от Майтрипала Сирусена от Партията на свободата на Шри Ланка (SLFP). Готабая Раджапакса спечели президентските избори през ноември 2019 г. и назначи своя брат, бившия президент Махинда Раджапакса, за нов министър-председател. Партийният съюз на президента, а именно Народният съюз за свобода на Шри Ланка, спечели съкрушителна победа на парламентарните избори, проведени през август 2020 г. През септември 2020 г. беше въведен спорният 20-и законопроект за изменение, с който се засилват изпълнителните правомощия на президента и се отслабват функциите на министър-председателя и парламента.

На Великден, 21 април 2019 г., над 250 души загинаха при девет бомбени нападения срещу три католически църкви и хотели в Шри Ланка. Така наречената „Ислямска държава“ пое отговорност, но правителството на Шри Ланка обвини и членове на националната „Тоухид Джамат“ (NTJ), която е група, отцепила се от „Тоухид Джамат“ на Шри Ланка (SLTJ). През август 2019 г., като част от Инструмента, допринасящ за стабилността и мира (IcSP), Комисията отпусна 8,5 млн. евро на Шри Ланка за борба с насилствения екстремизъм, за изграждане на устойчивост на общностите и насърчаване на мира и толерантността. Шри Ланка, раздирана от междусобици от етнически и религиозен характер, има да измине дълъг път, за да постигне съответствие с международните стандарти по въпроси като смъртното наказание, изтезанията, правосъдието в условията на преход, свободата на изразяване, религиозния екстремизъм и равенството между половете.

НЕПАЛ

Отношенията между ЕС и Непал датират от 1973 г. и се основават на Споразумението за сътрудничество от 1996 г. Близо една четвърт от населението живее с по-малко от 2 щатски долара на ден и Непал зависи от външна помощ за 25 % от своя бюджет. ЕС е един от най-големите донори на помощ за развитие на Непал и е утроил своята помощ за развитие в размер на 360 млн. евро за периода 2014—2020 г. Освен това ЕС изтъкна отново, че е важно Непал да се възползва в по-голяма степен от търговските преференции, които са му предоставени по линия на схемата „Всичко освен оръжие“ (BOO). През 2018 г. общата двупосочна търговия със стоки възлезе на 500 милиона евро.

12-ото съвместно заседание на комисията ЕС-Непал, проведено чрез видеоконферентна връзка на 2 октомври 2020 г., беше посветено на пандемията от COVID-19 и нейното социално и икономическо въздействие. Както ЕС, така и Непал подчертаха значението на глобалните и регионалните въпроси, свързани с изменението на климата, правата на човека, многостранното сътрудничество и свързаността. Лидерите изтъкнаха отново ангажимента си да подкрепят ефективното многостранно сътрудничество и да работят заедно в рамките на ООН, Световната търговска организация (СТО) и други международни форуми, в допълнение към усилията за постигане на ключови глобални цели като целите за устойчиво развитие (ЦУР) и Парижкото споразумение.

Пандемията от COVID-19 разклаща икономиката на Непал и подкопава целта на правителството за темп на икономически растеж от 9,6 % всяка година през следващите пет години. През април 2020 г. ЕС изготви пакет от 75 милиона евро за подкрепа на Непал, предназначен да смекчи въздействието на COVID-19 и да стимулира непалската икономика и търсенето на работна ръка, като по този начин подкрепи индивидуалните доходи в държава, характеризираща се със значително неравенство между горните и долните касти, както и маргинализираните общности, като например Мадхесите.

На 23 януари 2020 г. Непал проведе избори за Народно събрание. Управляващата Комунистическа партия на Непал (NCP) получи 16 места, а партията Растрия Джаната (RJP-N) спечели 2 места. Китай и Индия се конкурират за влияние в Непал. Основните предизвикателства са постигането на мирно решение на политическата безизходица чрез реформа на конституцията, която трябва да бъде изменена, за да се вземат предвид интересите на далитите и на етническите малцинства, по-специално на Мадхесите в Терай, и да се гарантират правата на гражданите на Непал, които са мигранти в чужбина.

Правителството не успя да осигури правосъдие в условията на преход за жертвите на нарушения на правата на човека по време на гражданската война. През април 2020 г. Върховният съд препоръча мандатът на Комисията за истина и помирение в Непал да бъде изменен, за да се предотврати безнаказаността.

БУТАН

Изолиран в продължения на столетия от останалия свят, Бутан се адаптира към глобализацията и засилва своята икономика, като в същото време защитава своите древни традиции. Той извършва мирен преход към парламентарна демокрация съгласно конституцията, приета през 2008 г., която гарантира разделението на властите в условията на конституционна монархия. ЕС подкрепя пълната автономност на Бутан от неговите силни съседи — Индия и Китай — и запазва убеждението си, че страната следва да бъде в състояние да формулира своя собствена политика на сигурност и външна политика, като отчита продължаващите опасения във връзка със загубата на суверенитет поради географското местоположение на Бутан.

Многогодишният индикативен план на ЕС за периода 2014—2020 г. отпуска 49,3 милиона евро помощ за Бутан. ЕС има силно присъствие в Бутан от

1982 г. и работи за намаляване на бедността, насърчаване на демократизацията и доброто управление и за подпомагане на устойчивото селско стопанство и възобновяемите природни ресурси. На 24 май 2018 г. стартира нов Проект за подкрепа за търговията между ЕС и Бутан с цел подобряване на добавянето на стойност, на пазарните връзки и нормативната уредба в областта на търговията и инвестициите.

Парламентът многократно е признавал уникалната философия на Бутан за развитието, на която Бутан даде ход заедно с отварянето си за глобализацията. Тя се основава на концепцията за Брутно национално щастие (GNH), което измерва със статистически методи качеството на живота на гражданите и балансира духовния и материалния напредък. Освен това Парламентът подкрепя политиката на Бутан в областта на околната среда, която има за цел да запази биологичното разнообразие на страната — силно уязвимо спрямо изменението на климата — и да предотвратява всички форми на влошаване на състоянието на околната среда в съответствие с концепцията за БНХ.

През ноември 2019 г. се проведе осмата консултация между ЕС и правителството на Кралство Бутан, която се провежда веднъж на всеки две години, и ЕС насърчи Бутан да прилага конвенциите за правата на човека, които биха могли да дадат на страната достъп до схемата ОСП +.

В средата на 2020 г. два нови проекта на стойност приблизително 3,4 милиона евро бяха разпределени за подпомагане на насърчаването на устойчивото производство и потребление. Между 2017 г. и 2022 г. ще бъдат отпуснати приблизително 21,5 милиона евро в подкрепа на устойчивото селско стопанство, горско стопанство и борбата срещу изменението на климата. Освен това в отговор на нуждите, възникнали по време на пандемията от COVID-19, ЕС отпусна допълнителни 4,5 милиона евро.

Тъй като е вероятно Бутан да излезе от статута на най-слабо развита държава в близко бъдеще, ще трябва да бъдат определени нови инструменти за сътрудничество, като например предоставяне на нискотарифни заеми от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) в подкрепа на инвестициите в Бутан отвъд настоящата многогодишна финансова рамка.

МАЛДИВСКИ ОСТРОВИ

Въпреки че все още няма официално споразумение за сътрудничество с Малдивските острови, ЕС предоставя подкрепа за сътрудничество за селските общности, туризма и смекчаването на последиците от изменението на климата. На 16 юли 2018 г. Съветът на ЕС по външни работи прие рамка за целенасочени ограничителни мерки срещу лица и образувания, отговорни за подкопаването на принципите на правовата държава или възпрепятстването на приобщаващо политическо решение в Малдивите, както и срещу лицата, отговорни за сериозни нарушения на правата на човека.

Малдивските острови са уязвими спрямо изменението на климата и са изложени на риск от покачване на морското равнище и от ерозия на бреговете, които представляват сериозна заплаха за жизнеспособността на

страната. Парламентът на Малдивските острови планира да създаде първия си законодателен акт за климата, който ще определи ограничения за замърсяването, и да приеме мерки за опазване и подпомагане на възстановяването на околната среда. Данните от последните 20 години показват увеличение на морското равнище с почти четири милиметра годишно в столицата Мале и прогнозирано увеличение от около 40—50 сантиметра до 2100 г. Това означава ерозия на крайбрежието, наводнения, увеличаване на засоляването на почвените води и непредсказуеми метеорологични условия, които вече причиняват наводнения и суши. Като се има предвид, че 80 % от малдивците живеят на разстояние до 100 метра от морето, физическото въздействие на тези промени представлява екзистенциална заплаха.

Страната страда и от висока младежка безработица, насилие от страна на престъпни банди и от пристрастяване към наркотици. Наблюдава се продължаващо нарастване на политическото и социалното напрежение, след като опозиционният лидер Мохамед Солих победи бившия президент Абдулла Ямин Абдул Гаюм през септември 2018 г. На 6 април 2019 г. в Малдивските острови се проведоха парламентарни избори. Резултатът беше съкрушителна победа за Малдивската демократична партия на Мохамед Солих, която спечели 65 от 87-те места в Народния Меджлис. Бившият президент Мохамед Нашид беше избран за член на парламента пет месеца след завръщането си от изгнание, като стана първият бивш президент на Малдивските острови, избран за член на парламента.

През 2011 г. Малдивските острови напуснаха категорията на Организацията на ООН за най-слабо развитите държави (НСРД) и през 2013 г. постигнаха статут на държава с по-висок среден доход. Икономиката се основава предимно на туризма и риболова. ЕС е четвъртият по големина търговски партньор на Малдивските острови с дял от 10 % от съвкупната търговия със стоки през 2019 г.

Тъй като туризмът представлява 70 % от БВП, икономиката на Малдивските острови беше сериозно засегната от пандемията от COVID-19. Първата среща на висши служители между ЕС и Малдивските острови се проведе през февруари 2020 г. През април 2020 г. ЕС предостави 3 милиона евро в подкрепа на мерки за смекчаване на сериозното въздействие на COVID-19 върху туристическия сектор. ЕИБ обяви заем в размер на 20 милиона евро в подкрепа на мерките за възстановяване.

Jorge Soutullo / Walter Masur
11/2020

